

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24Co/66/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2211210199
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Dudášová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2211210199.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Andrea Dudášová a sudkýň: JUDr. Eva Behranová a JUDr. Ľuboslava Vanková, v právnej veci žalobcu: ELBEVA, a.s., Letištná 61/319, Dunajská Streda, IČO: 36 252 204, zastúpený advokátom: JUDr. Tibor Horváth, Bratislava, Havelkova 2, proti žalovanej: Ing. X. C., nar. XX.XX.XXXX, A. I., S. XXXX/XX, zastúpená advokátkou: JUDr. Eva Skačániová, Dunajská Streda, Korzo B. Bartóka 789/3, o zaplatenie 14.420,80 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu a žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda č.k. 12C/153/2011-765 zo dňa 04.03.2019 v spojení s dopĺňacím rozsudkom č.k. 12C/153/2011-837 zo dňa 29.06.2020, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie m e n í tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 4.580,80 eur od 23.02.2011 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov prvoinstančného a odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvej inštancie žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 9% ročne za obdobie od 23.03.2017 do zaplatenia istiny 4.580,80 eur, k zaplateniu ktorej bola zaviazaná rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 12C/153/2011-610 zo dňa 23.03.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č.k. 24Co/125/2017-690 zo dňa 19.09.2018. Súd žalovanej priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 36%.

2. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie po citácii § 631, § 633 ods. 1, § 642 ods. 1, § 644, § 645 ods. 1, § 646 ods. 1, § 647, § 648 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 517 ods. 2, § 520 Občianskeho zákonníka vecne odôvodnil tým, že „v danom prípade je v súčasnom štádiu konania predmetom posúdenia nárok žalobcu na úrok z omeškania. Medzi žalobcom a žalovanou bola platne uzavretá zmluva o dielo, podliehajúca právnej úprave podľa Občianskeho zákonníka. Žalobca mal na základe zmluvy žalovanej vystavať rodinný dom, zmluva bola uzavretá výlučne medzi stranami sporu a za dodávky firmy Pitkó (subdodávateľ zhotoviteľa) zodpovedal zhotoviteľ stavby (diela). Žalobca si uplatnil voči žalovanej nárok z nezaplateného zvyšku dohodnutej ceny a navyše ceny za zabezpečenie projektu (matematicky špecifikovaného podaním z 04.05.2012), výkon vyfakturovaných prác žalovaná nesporevala, žalovaná si uplatnila kompenzačnou námietkou zľavu na tejto cene v rozsahu 20% z dôvodu reklamovaných vád. Dielo nebolo riadne odovzdané, ale žalovaná ho prevzala a začala ho užívať dňom 06.12.2010. K reklamácii vád diela došlo zo strany žalovanej prvýkrát preukázateľne listom zo dňa 24.02.2011. K preukázaniu reklamovaných vád súd nariadil znalecké dokazovanie, ktoré nepotvrdilo všetky žalovanou vytykané vady. Reklamáciou vytykané vady (v protokole o chybách) boli preukázané len v časti - predovšetkým uznaním žalobcu a súdom ustanoveným znalcom - izolácia strechy (absencia

parozábrany), prefarbenie škridiel (na nevhodnosť tohto postupu mal žalovanú upozorniť), zašpinená alebo poškodená vonkajšia omietka a nedorobky na dlažbe, nedostatočné tesnenie (oplechovanie) výstupu komína cez strechu (vlhkosť v okolí kotla ústredného kúrenia a v okolí ventilátora vo WC), ktoré žalovaná riadne reklamovala včas v záručnej lehote, išlo o vady odstrániteľné, zhotoviteľ ich však v primeranej lehote neodstránil (čím nadobudli po právnej stránke charakter neodstrániteľných väd, za ktoré si oprávnené žalovaná uplatnila zľavu z ceny diela). Na cene za dielo sa strany dohodli, predmetom sporu nebola (ne)primeranosť jej výšky, vzhľadom na znalcom potvrdené vady na diele spôsobené zo strany zhotoviteľa (žalobcu) a ich rozsah dopadajúci na dielo súd za primeranú posúdil (a priznal žalovanej) zľavu na cene za dielo vo výške 15%.

Dlžník sa dostane do omeškania vtedy, ak svoj dlh nespĺní riadne (t. j. nespĺní všetky náležitosti ustanovené o predmete, spôsobe, mieste splnenia toho, kto mal splniť alebo komu sa malo plniť a pod.) a ak dlh nespĺní včas (t.j. v určenom čase).

Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že nárok žalobcu na úrok z omeškania je dôvodný, ale nie od času, ako si ho žalobca uplatnil (dňom nasledujúcim po splatnosti faktúry č. 211115). Žalovaná si oprávnené uplatnila zľavu z ceny diela, výška tejto zľavy bola predmetom súdneho prieskumu a závisela od úvahy súdu. Jej povinnosť na peňažné plnenie tak vznikla dňom rozhodnutia súdu, pričom k plneniu z jej strany doteraz preukázateľne nedošlo. Žalovaná sa tak dostala do omeškania, s počiatkom odo dňa vyhlásenia rozhodnutia o peňažnej povinnosti.

Súd priznal nárok na náhradu trov žalovanej ako po procesnej stránke úspešnejšej strane sporu voči žalobcovi v rozsahu 36% (podľa pomeru úspechu žalobcu a žalovanej vo vzťahu k uplatnenej istine 32%:68%). Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

3. Proti rozsudku podal odvolanie žalobca. Domáhal sa, aby odvolací súd rozsudok zmenil a žalovanú zaviazal na zaplatenie ročných úrokov z omeškania vo výške 9% počnúc dňom 23.11.2011 (správne malo byť uvedené 23.2.2011- pozn. odv. súdu, podľa čl. 712) až do zaplatenia. Uvedol, že žalobca žalovanej vyúčtoval za dodávku stavebných prác dve faktúry. Sporná bola faktúra č. 211115 zo dňa 15.02.2011 na sumu 14.420,80 eur s dátumom splatnosti 22.02.2011, ktorú žalovaná neuhradila. Žalovaná dielo prevzala 06.12.2010. Kolaudácia bola vykonaná dňa 27.01.2011 a dňa 31.01.2011 bolo vydané kolaudačné rozhodnutie. V ďalšej časti odvolateľ opísal priebeh konania a akým spôsobom sa vo veci rozhodovalo. Poukázal na § 647 Občianskeho zákonníka, na to, že žalovaná prevzala riadne zhotovené dielo odo dňa právoplatnosti kolaudácie, ktorým bol deň 31.01.2011, preto súd mal žalovanú zaviazat' podľa návrhu žalobcu ako bol podaný na súd. Žalovaná sa dostala do omeškania dňom zročnosti faktúry. Pokiaľ súd znížil istinu na základe priznania zľavy, nie je možné dať zľavu aj na úroky z omeškania. V danom prípade platí čas od zročnosti istiny. Navrhol rozsudok zmeniť a priznať úroky z omeškania podľa žalobného návrhu. Uplatnil si voči žalovanej aj náhradu trov odvolacieho konania.

4. Proti tomuto rozsudku podala odvolanie aj žalovaná prostredníctvom advokátky a to z odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) Civilného sporového poriadku. Súd neuviedol, že už prvým rozsudkom č.k. 12C 153/2011-435 zo dňa 25.06.2014 bola uznaná zľava na cenu diela vo výške 10%, ktorý bol však zrušený pre nepreskúmateľnosť. Napadnutý výrok považuje za nevysporiadanie sa správne so skutkovými zisteniami a konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Súd prvej inštancie pokladá za rozhodujúci deň kedy súd prvej inštancie rozhodol, zrejme vyhlásil svoj v poradí druhý rozsudok, samozrejme neprávoplatný, nevykonateľný a to dňom 23.03.2017 s odvolaním sa, že vtedy súd určil primeranú zľavu z ceny za dielo a tým aj dlh jeho výšku voči žalobcovi. S týmto žalovaná nesúhlasí. Právne účinky v rozhodnutí súdu znamenajú jeho záväznosť, nastali až rozhodnutím odvolacieho súdu z 19.09.2018, teda ktorým rozsudok potvrdil a to dňom jeho doručenia. Takýto deň nadobudnutia právoplatnosti je dôležitý aj z hľadiska určenia omeškania v dôvodoch napadnutého rozsudku súd neurčil a do dnešného dňa ani stranám nepotvrdil právoplatnosť. Je nepochybné, že včas reklamované vady neboli odstránené, pokladajú sa za neodstránené a preto bola priznaná aj zľava. Je potrebné vychádzať z § 520 Občianskeho zákonníka veta prvá ktorá hovorí, že k omeškaniu dlžníka nedôjde, ak veriteľ včas a riadne ponúknuté plnenie od neho neprijme, alebo mu neposkytne súčinnosť potrebnú na splatenie dlhu. Po dobu omeškania veriteľa nemôže dôjsť k omeškaniu dlžníka, resp. vznikom omeškania platiteľa prestáva byť v omeškani dlžník. Omeškание dlžníka a omeškание veriteľa sa vzájomne vylučujú. K účinnej povinnosti veriteľa patrí aj zodpovednosť zhotoviteľa za vady a jeho povinnosť odstrániť vadu bez zbytočného odkladu. To žalobca neurobil, preto sa žalovaná nemohla dostať do omeškania s platením. Dôvodom omeškania žalovanej bolo

konanie žalobcu, ktorý nevyhotovil dielo tak ako mal riadne bez väd a vady bez zbytočného odkladu neodstránil a neuznal ani názor žalovanej na zľavu z ceny diela. Omeškanie plnenia zo strany žalovanej zapríčinil preto sám žalobca - veriteľ. Omeškanie veriteľa znamená, že veriteľ nestratil svoju pohľadávku, ale nemá počas svojho omeškania nárok na úroky z omeškania. V poradí druhý rozsudok stanovil povinnosť zaplatiť sumu 4.580,80 eur do troch dní od právoplatnosti dňa 07.03.2019 na účet určený žalobcu zaplatila priznanú sumu. Tvrdí preto, že úrok z omeškania od 23.03.2017 nie je súdom prvej inštancie správne určený, je určený nezákonne. Do omeškania sa mohla dostať až od právoplatnosti a vykonateľnosti rozsudku súdu prvej inštancie z 23.03.2017, ale táto právoplatnosť a vykonateľnosť nebola súdom prvej inštancie doposiaľ potvrdená. Domáha sa preto, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobcom uplatnený nárok na úroky z omeškania zamietol a prizná náhradu trov konania v plnom rozsahu.

5. K odvolaniu žalovanej sa vyjadril žalobca. Podľa názoru žalobcu dňom fyzického prevzatia diela žalobcovi vzniká nárok na úrok z omeškania, hoci žalobca žiadal priznať úrok z omeškania neskôr. Rozsudok súdu druhej inštancie nemal výhrady voči času a výške priznania úrokov z omeškania. Žiada preto, aby bolo rozhodnuté v zmysle ním podaného odvolania.

6. K odvolaniu žalobcu sa vyjadrila žalovaná prostredníctvom advokátky. Návrh žalobcu na zmenu rozsudku pokladá za zmätočný. Pridržiava sa podaného odvolania. Odvolanie žalobcu považuje za nedôvodné. Jeho argumentácia je zmätočná, nedostatočná.

7. K vyjadreniu žalovanej sa vyjadril žalobca. Zopakoval skutočnosti už uvedené v predchádzajúcich vyjadreniach.

8. Dopĺňacím rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol o zamietnutí zvyškového úroku z omeškania. Potrebu jeho vydania odôvodnil citáciou § 212 ods. 2, § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku a vecne tým, že v znení odôvodnenia rozsudku zo dňa 04.03.2019 „nárok žalobcu na úrok z omeškania je dôvodný, ale nie od času, ako si ho žalobca uplatnil (dňom nasledujúcim po splatnosti faktúry č. 211115). Žalovaná si oprávnenie uplatnila zľavu z ceny diela, výška tejto zľavy bola predmetom súdneho prieskumu a závisela od úvahy súdu. Jej povinnosť na peňažné plnenie tak vznikla dňom rozhodnutia súdu, pričom k plneniu z jej strany doteraz preukázateľne nedošlo. Žalovaná sa tak dostala do omeškania, s počiatkom odo dňa vyhlásenia rozhodnutia o peňažnej povinnosti.“ Nad rámec priznaného nároku bolo preto potrebné návrh zamietnuť pre jeho nedôvodnosť.

9. Odvolací súd vo veci rozhodoval podľa ustanovení zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku účinného od 1.7.2016, ktorým bol zrušený doterajší zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok, pričom podľa ustanovenia § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

10. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku), po zistení, že odvolania boli podané včas (§ 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku), stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 Civilného sporového poriadku), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 Civilného sporového poriadku), po skonštatovaní, že odvolania majú zákonom predpísané náležitosti (aktuálne § 363 Civilného sporového poriadku) a že odvolatelia v odvolaní použili zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. b), f), h) Civilného sporového poriadku), preskúmal rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 Civilného sporového poriadku) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku), súc pritom viazaný skutkovým stavom, ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 Civilného sporového poriadku), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 Civilného sporového poriadku) a dospel k záveru, že boli splnené podmienky pre zmenu rozsudku súdu prvej inštancie (§ 388 Civilného sporového poriadku).

11. Predmetom konania na súde prvej inštancie zostal požadovaný úrok z omeškania. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 9% ročne za obdobie od 23.03.2017 do zaplatenia istiny 4.580,80 eur, k zaplateniu ktorej bola zaviazaná rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 12C/153/2011-610 zo dňa 23.03.2017 v spojení s rozsudkom Krajského

súdu v Trnave č.k. 24Co/125/2017-690 zo dňa 19.09.2018. Súd žalovanej priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 36%. Rozsudok napadli odvolaním žalobca aj žalovaná. Žalobca odvolaním žiadal zmeniť rozsudok a uložiť žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 9% úrok z omeškania od 23.02.2011 do zaplatenia. Žalovaná sa podaným odvolaním domáhala zmeny rozsudku tak, že súd nárok na uplatnený úrok z omeškania zamietne. Vzhľadom na rozsah a dôvody odvolania žalobca aj žalovanej je predmetom odvolacieho konania posúdiť, či súd prvej inštancie dospel k správnym skutkovým zisteniam a či vec správne právne posúdil v otázke úroku z omeškania.

12. Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

13. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

14. Podľa § 3 nar. vl. SR 87/1995 Zb., výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

15. Omeškanie dlžníka je stav, ktorý nastane, ak dlžník nesplní svoj dlh riadne a včas. Dôraz vo vzťahu k omeškaniu je potrebné klásť na uplynutie času, ktorý bol v záväzku dohodnutý, t.j. dobu splatnosti. Doba splatnosti sa riadi hmotným právom, ak nie je dohodnutá, vyplýva z právneho predpisu. Omeškanie dlžníka má za následok zmenu práv veriteľa a povinností dlžníka, a to najmä v tom smere, že dlžníkovi pribúdajú nové povinnosti. Omeškanie má povahu objektívneho deliktu. Dlžníkovi, ktorý sa ocitne v omeškaní tak pribúda ďalšia platobná povinnosť popri už existujúcom peňažnom dlhu. Občiansky zákonník vychádza z úvahy, že úroky z omeškania plnia funkciu paušalizovanej náhrady škody (§ 519), ktorá veriteľovi vznikla tým, že nemohol po dobu omeškania zhodnotiť (využiť) istinu dlhu. Aj podľa judikatúry úroky z omeškania so splnením peňažného záväzku sú dennou náhradou škody za stratu možnosti disponovať s dlžnou sumou (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4Obo 319/1999 a pod.). Inštitút úrokov z omeškania vo všeobecnosti plní charakter zabezpečovací, sankčný a kompenzačný, lebo opakom by došlo k porušeniu rovnosti subjektov tohto závislého vzťahu. Táto úvaha in dubio libertate, vychádza priamo z ústavného poriadku (čl. 1 ods. 1 ústavy) a ide o štrukturálny princíp liberálneho demokratického štátu, ktorý vyjadruje prioritu jednotlivca a jeho práva (slobody) pred štátom. Úrok z omeškania predstavuje k peňažným záväzkom všeobecný inštitút a jeho výšku určuje vykonávací predpis, ktorým je nariadenie vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonáva Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov. Vychádzajúc z uvedených skutočností, je nepochybné, že žalovaná nesplnila žalobcovi svoj dlh riadne a včas a dostala sa do omeškania. Na začiatok omeškania žalovanej podľa názoru súdu nemá vplyv ustálenie žalovanej istiny v súdnom konaní, tak ako žiadala zohľadniť žalovaná. Žalobca uplatnil úroky z omeškania odo dňa nasledujúceho po splatnosti nezaplatenej spornej faktúry, ktorej splatnosť bola 22.02.2011.

16. Ak výška úrokov z omeškania nebola dohodnutá v zmluve (čo je aj prejednávany prípad), dlžník platí úroky z omeškania. V zmysle ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úrok z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania. Výšku úroku z omeškania určuje nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v závislosti od základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu zverejnenej na webovej stránke L.. To znamená, že po celú ďalšiu dobu omeškania zostáva nemenná. K omeškaniu s plnením predmetného dlhu došlo dňa 23.02.2011, a preto sa v súdnom spore aplikuje nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, ktoré žalobcovi umožňovalo pri základnej úrokovej sadzbe Európskej centrálnej banky platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu 1,00 % (platnej od 13.1.2009) po tomto termíne požadovať úrok z omeškania do výšky 9% ročne, keďže v zmysle ustanovenia § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., je výška úrokov z omeškania o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej

centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Preto bola opodstatnená požiadavka žalobcu na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 9% ročne od 23.02.2011 do zaplatenia.

17. S poukazom na uvedené odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil postupom podľa § 388 Civilného sporového poriadku.

18. Podľa § 396 ods. 1 Civilného sporového poriadku ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

19. Podľa § 396 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak odvolací súd zmení rozhodnutie, rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie.

20. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

21. Podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

22. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

23. Podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

24. Vzhľadom na to, že odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil, je v zmysle citovaného ustanovenia § 396 ods. 2 Civilného sporového poriadku povinný rozhodnúť aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie.

25. Ak nejde o prípad, kedy bolo žalobe celkom vyhovené, musí byť v zmysle citovaného ustanovenia § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku náhrada trov pomerne rozdelená. To vyžaduje určiť pomer úspechu oboch strán vo veci a od úspechu strany odčítať jej neúspech (t. j. mieru úspechu druhej strany). Vo výške rozdielu má strana právo, aby jej druhá strana nahradila pomernú časť trov, ktoré vynaložila pri účelnom uplatňovaní alebo bránení práva. Výška trov, ktoré v konaní vznikli druhej strane, je tu nerozhodná. Ak je pomer úspechu a neúspechu u oboch strán rovnaký alebo približne rovnaký, súd vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov právo.

26. O nároku na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie a odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovenia § 396 ods. 2 Civilného sporového poriadku v spojení s ustanovením § 255 Civilného sporového poriadku. Žalobca žiadal v konaní pred súdom prvej inštancie o priznanie sumy 14.420,80 eur s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 4.580,80 eur od 23.02.2011 do zaplatenia (č.l. 712), čo znamená, že v prípade plného úspechu by mu bola ku dňu rozhodnutia odvolacieho súdu priznaná suma 18.565 eur (istina 14.420,80 eur a úrok z omeškania 4.144,20 eur, t.j. úrok z omeškania 9% ročne zo sumy 4.580,80 eur od 23.02.2011 do 10.03.2021) a úspešný bol v časti jeho požiadavky o zaplatenie sumy 8.725 (istina 4.580,80 eur a úrok z omeškania 4.144,20 eur, t.j. úrok z omeškania 9% ročne zo sumy 4.580,80 eur od 23.02.2011 do 10.03.2021). Potom podľa výsledku konania ako celku bol hrubý úspech žalobcu v rozsahu 47% (8.725 eur : 18.565 eur x 100) a hrubý úspech žalovanej v rozsahu 53% (100% - 47%), čo v konečnom dôsledku znamená približne rovnaký pomer úspechu a neúspechu oboch strán. Možno teda konštatovať, že žalobca aj žalovaná mali v konaní približne rovnaký úspech, a preto súd žiadnej zo strán náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania nepriznal.

27. Senát krajského súdu prijal rozhodnutie pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).